

Fotbollspelet som uppfostrare.

Fotbollidrotten i vår tid och i vårt land har ett så stort allmänt intresse, att den på mångahanda sätt måste inverka på såväl allmänhetens som den idrottsutövande ungdomens tankevärld. Att den hos allmänheten väcker nationella känslor kommer särskilt till synes vid landskamperna. En landskampsseger hälsas faktiskt över hela landet som en glädjande nationell framgång under det att ett nederlag medför allmän besvikelse. De idrottsliga prestationerna träda måhända mången gång i bakgrunden. Resultatet blir huvudsaken. Detta kan förklaras, ja kanske t. o. m. försvaras då det gäller en match mellan representanterna för två skilda nationer. Men, då man ser hurusom mången gång vid nationella fotbolltävlingar föga avseende fästes vid spelet blott ett önskat resultat erhålles, då måste man bli något betänksam. De på sistone ganska vanliga s. k. tippningstävlingarna hava härvidlag ej bidragit till ett bättre sakernas tillstånd.

Den stora popularitet, som fotbollidrotten numera åtnjuter, kunde den ej glädja sig åt "i tidernas begynnelse". För att stimulera intresset för fotbollmatcher anordnade man förr matcherna i samband med cykeltävlingar, men när dessa voro slut och fotbollmatchen skulle taga sin början, avlägsnade sig flertalet av publiken.

Senare tiders stora publikintresse har sin upprinnelse i de Olympiska spelen i Paris 1924. De vunna framgångarna hava även medverkat till att hos spelarna ingjuta tro på sig själva, vilket är segrerns grundbetingelse.

Hos publiken kan dessbättre numera konstateras större förståelse för de idrottsliga prestationerna, oavsett vilket lag som avgår med segern.

Liksom den enskilde spelaren trots sin idrottsliga hänförelse måste ålägga sig den strängaste självdisciplin så är det nödvändigt att åskådarna iakttaga ett värdigt uppförande om ej idrottens utbredning skall försvåras, ty ännu finnas många i vårt land, som ej kunna eller vilja förstå den fysiska fostrans oerhörda betydelse.

Idrotten ställer stora krav på sina ledare. I vår jäktande tid är det dock ej lätt att finna män, som hava håg och tillfälle att i erforderlig grad ägna sig åt det maktpåliggande och ofta otacksamma arbete, utan vilket det avsedda idrottsliga och moraliska målet ej står att vinna. Tillfredsställelsen att hava medverkat till den svenska ungdomens rätta fysiska och moraliska danande, till fromma för hela vårt folk, måste dock vara en belöning mer värd än yttre glans och ära.

Wilhelm Friberg.

Fotbollspelets betydelse.

I våra dagar är idrotten i alla dess olika former föremål för stort intresse. Den betraktas som en viktig faktor för danandet av ett såväl till kropp som sinne friskt släkte. Statliga och kommunala myndigheter ha fått blicken öppen för idrottens betydelse, ägna den sin uppmärksamhet och understödjda den på allt sätt.

Med den omfattning och utbredning idrotten numera fått, kan man tryggt påstå, att den spelar en stor roll i folkens liv. I mycket hög grad kan detta sägas om fotbollspelet, som blivit den mest populära av alla idrotter och som därför måste tillmätas en alldeles särskild betydelse. Alla vidkommande parter ha intresse av, att en så oerhört populär idrott, som fotbollspelet, ledes på rätta vägar och att det bedrivs under former, som göra det till en verkligt sund och god idrott.

Det ständigt växande publikintresset för fotbollspelet är en sak, som man bör ägna särskild uppmärksamhet. Fotbollspelet har blivit ett uppskattat — och enligt min mening mycket värdefullt folknöje, som i synnerligen hög grad förmår fångla och intressera åskådaren. Fotbollspelet kan och bör vara uppfostrande för åskådaren. Det skall lära honom att, trots sina sympatier, trots spänningen och intresset, behålla kontrollen över sig själv, att uppskatta de tävlandes ärliga och duktiga kamp samt att rättvist, kunnigt och opartiskt bedöma resultatet. Det bör vara allas strävan att fostra såväl fotbollspelets utövare som åskådarna till omutlig rättvisa och ridderlighet. Ty vad betyder det ej för fotbollspelet, om fotbollpubliken fostras icke blott till entusiaster utan till objektiva, förstående entusiaster, som tjasas av kampen, som uppskatta en vacker idrottsbragd, glädjas över favoriternas seger, men som också ridderligt och med kallt huvud kunna bära ett nederlag. Och det är icke endast fotbollspelet, som främjas härav. Den, som på fotbollplanen eller åskåda-reläktaren lärt sig att respektera ridderlighetens lagar och döma rättvist och objektivt, har också i andra livets skiften nytta av denna uppfostran. Det är kanske icke så orätt sagt, att man kan bedöma ett folks hyfsning och kultur efter det sätt, varpå dess idrottsutövare och idrottspublik uppträda.

För svensk fotbolledning har det alltid stått klart, att viktigare än en seger är, att svenska fotbollspelare under alla förhållanden uppträda som sanna idrottsmän, ärligt och ridderligt. Svensk idrottsmannaanda har i högre grad än segrar och resultat bidragit att skapa det goda anseende svensk idrott onekligen har överallt ute i världen.

De svenska fotbollspelarna ha från början tillägnat sig god idrottskultur och det har gått dem i blodet att obrottsligt respektera spelets lagar. Vad svensk fotbollpublik däremot beträffar, har den på sina håll ännu mycket att lära. Men det är att hoppas, att alla, som intressera sig för fotbollspelets framgång och anseende, skola samverka

att fostra fotbollpubliken till bättre förståelse. Varje verklig vän av fotbollspelet skall glädjas, när fotbollpubliken överallt i vårt land blir besjälad av samma goda idrottsmannanda, som utmärker de svenska fotbollspelarna.

Pressens medverkan till fotbollpublikens fostran är också av allra största betydelse.

Anton Johanson.

Fotbollspelets ändamål.

Vår fotbollidrott har, anser jag, två stora mål — man skulle kunna kalla dem det idrottsliga målet och det sociala målet.

Det idrottsliga målet är givetvis att allt större skaror av ungdom skola lockas att ägna sig åt aktivt utövande av fotbollsport för att därmed stärka sin fysiska kondition och lära den självdisciplin, som deltagande i en lagtävling alldeles särskilt kräver.

För att rätt kunna fylla sin uppgift härvidlag måste spelet vara ett nöje för deltagaren däri, men tyvärr synes fotbollidrotten alltmer utveckla sig så, att nöjet skjutes åt sidan för den aktive utövaren, och i dess ställe kommer tvånget. Jag tänker på det alltmer ökade antalet tävlingar av olika slag med matcher söndag efter söndag. Det är icke tänkbart, att en fotbollspelare, som så gott som varenda söndag under säsongen skall delta i matcher, ofta långt från sin hemort med ty åtföljande långa tröttsamma resor, i längden skall kunna betrakta utövandet av idrotten som ett nöje. Det blir ett arbete, som måste göras, och vi ha också sett hurusom t. ex. på sin tid i England, vid serietävlingarnas införande, amatörfotbollidrotten så gott som alldeles försvann, och de fotbollag, som draga publik i England, äro numera nästan alla professionella. Amatörklubbarna spela en mycket underordnad roll, och när t. ex. England vid detta lands senaste federationsmatch mot Sverige lovade att ställa upp mot oss ett blandat lag, bestående av såväl professionella som amatörer, blev det 10 professionella spelare och en amatör.

Utan en begränsning av en amatörspelares rätt att delta i tävlingar äro enligt mitt förmenande alla amatörregler värdelösa, och jag är rädd för att den kurs, som fotbollidrotten nu följer även i Sverige, leder mot en allt starkare professionell anda, en tendens, som många kanske gilla, men som jag för min del icke kan annat än beklaga.

För omkring 30 år sedan började fotbollidrotten att idkas i Sverige, och den popularitet spelet vunnit här visar bäst, huru bra det passar för ungdomen. Till att börja med blev det väl mest lokala tävlingar, så började man taga upp kampen med andra lag i den egna landsändan, och härmed öppnades en väg för den unge att tillfredsställa sin längtan att komma ut i världen. Det är ej allom givet att med egna medel resa omkring, men snart blev det klart för den unge fotbollspelaren att ju mer intresse han visade för spelet, ju skickligare han blev, desto större blevo möjligheterna för honom att få komma ut på fotbollturnéer, att få representera sin hemort på andra platser i landet, ja, att få företräda sitt land i främmande städer och bland främmande folk. Hans horisont blev vidgad, han lärde att högt skatta sitt eget land, och han lärde att akta och respektera främmande nationers seder och förhållanden. Här har givetvis fotbollidrotten sin stora betydelse genom det internationella umgänge, som den möjliggör.

Även det sociala målets uppnående stöter emellertid på svårigheter på grund av den professionella andans insteg. Jag tänker på den utomordentliga vikt och betydelse, som fästes vid en seger i en internationell match, kanhända mindre av spelarna än av ledarna inom idrotten i fråga. Utgången av matchen göres så utomordentligt betydelsefull, att spelarna vid besök i främmande land ofta nog så gott som stängas inne på hotellet, tills tiden för matchen är inne, och för att formen icke på minsta vis skall lida få de knappt tillfälle att se eller orientera sig i den främmande staden och dess omgivningar eller komma i kontakt med dess befolkning. Så hände det t. ex. de engelska spelarna vid deras senaste federationsmatch mot Sverige här i Stockholm, och när jag någon tid efteråt talade med en del av dem vid besök i deras eget land, fick jag den upplysningen, att vad de fått se av Sverige var en liten del av huvudstaden men intet av dess omgivningar eller av det övriga landet. Landets invånare hade de kommit mycket litet i beröring med, och det enda, som de med någon glädje kunde se tillbaka på från besöket i Sverige, var en vunnen fotbollseger.

Jag må säga, att jag tycker, att en fotbolltävling mellan två nationer, vilken icke efterlämnar andra minnen än resultatet på fotbollplanen, är ganska litet värd.

Likväl vill jag icke underskatta den betydelse fotbollidrotten ännu har för vår ungdom i den form den i dag bedrivs, och det är min förhoppning, att den i framtiden i ännu högre grad skall bidra till att bringa vår nation hälsa och krafter. Må därför denna idrott leda så att den göres fri från professionella tendenser. Sker icke detta, komma våra unga fotbollspelare att förvandlas till artister i stället för att vara idrottsmän. Därmed, anser jag, skulle målet vara förfelat.

C. L. Kornerup.